

Konerne til at udføre Arbejdet billigere, end Kommunalbestyrelsen hidtil har faaet. Der vil derfor opstaa ganske urimelige Forhold, og man vil i alt Fald i nogle Tilfælde komme til at paalægge Lærerne betydelige Udgifter.

Den højtærede Minister havde, saa vidt jeg forstod, nogen Sympati for vort Forslag om Grundlønns Forhøjelse til 800 og 1,000 Kr. paa Landet. Men til Trods for at Ministeren siger, at dette naturligvis var bedre end 700 og 900 Kr., mente Ministeren dog, at man burde fastholde Flertallets og Regeringens Lønsatser. Det forekommer mig imidlertid, at det er meget lave Lønninger at blive staaende ved, og naar man erkender, at det er Tilfældet, og at der vel var nogen Rimelighed for at gaa lidt højere til Vejrs, forekommer det mig, at man ogsaa burde gøre det, og det saa meget mere, som man, hvad jeg nævnedes forleden Dag, jeg havde Ordet, med Hensyn til andre Etater og Bestillingsmænd er gaaet til en Løn, der er over, hvad man her har ment passende for Lærerne.

Om Pensionsforslaget mente den højtærede Minister, at det vilde have vidtgående Konsekvenser at gennemføre et saadant Forslag, at det vilde virke paa andre Etaters Embedsmænd osv., og den højtærede Minister mente, at de smaa Enkepensioner, som jeg havde nævnt, at enkelte i Øjeblikket sade inde med, i alt Fald ikke kunde være Pensioner efter Lærere, der havde været knyttede i mange Aar til Skolens Gerning. Det kan det imidlertid meget godt være, idet Enkepensionen, som den højtærede Minister oplyste, kun er $\frac{1}{8}$ af Mandens Gennemsnitsløn i de sidste 5 Aar, og Manden kan jo meget godt have været ret lang Tid i Skolens Tjeneste, og dog kan det Forhold opstaa, at Konen efter Mandens Død kun har et Par Hundrede Kroner eller derunder i Enkepension. Dertil kommer, at Læreren kan have været knyttet til en anden Skolegerning, før han gik ind i Folkeskolen. Han kan have været knyttet som Lærer til Opdragelsesanstalter eller andre Anstalter, uden at hans Tjenestetid her er medregnet til hans Anciennet. Han kan altsaa meget vel have udført sit Livs Gerning i Skolens Tjeneste,

og alligevel kan han selv eller hans Hustru komme til at leve Resten af Livet med en i høj Grad kummerlig Pension. Det er i hvert Fald ubestrideligt, at der er et betydeligt Antal, der sidder med urimeligt lave Pensioner. Jeg har nævnt Tallet før og skal ikke gentage det. Men der er et meget stort Antal, der har under 200 Kr., og et endnu større Antal, som har mellem 2—400 Kr. i Pension. Det forekommer mig derfor, at det var i høj Grad ønskeligt at gaa til en Forhøjelse af disse Pensioner, og jeg tror ikke, det for den danske Stat kunde være saa frygtelige Konsekvenser, det vilde medføre. Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mente han ogsaa, der var nogen Grund til at rette Forholdet, og han havde nogen Sympati for dem, der have de meget smaa Pensioner, for dem, der ere afskedigede før 1899, og navnlig for Lærerenkerne. Jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Minister, om han vil foranledige en Forhøjelse af de Pensioner, der ydes Lærerenkerne og dem, der ere afskedigede før 1899. Thi hvis et saadant Løfte gives, var det muligt alligevel at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Endelig omtalte den højtærede Minister de Lærerinder, der undervise i Haandgerning i Hovedskolen, som altsaa skulle gaa fra en anden Skole til Hovedskolen for at undervise i Haandgerning udenfor det Timetal, de have i deres egen Skole. Den højtærede Minister sagde, at han vilde søge at komme ind paa en Indskrænkning af Timetallet. Men det forekommer mig, at det ikke kan være tilfredsstillende for Lærerinderne og navnlig ikke for Befolkningen, og det vilde være til Skade for Børnene, thi det vilde jo være at forringe Undervisningen. Jeg synes, det er en gal Fremgangsmaade, thi Timetallet er vistnok paa Landet ikke større, end det absolut bør være. Det forekommer mig derfor, vi i Øjeblikket ikke have anden Vej at gaa end at yde en passende Godtgørelse til de Folk, der maa undervise i Haandgerning i en anden Skole end den, hvortil de ere knyttede.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), som var Ordfører for Højre, talte jo om forskellige af vore Forslag, til hvilke han